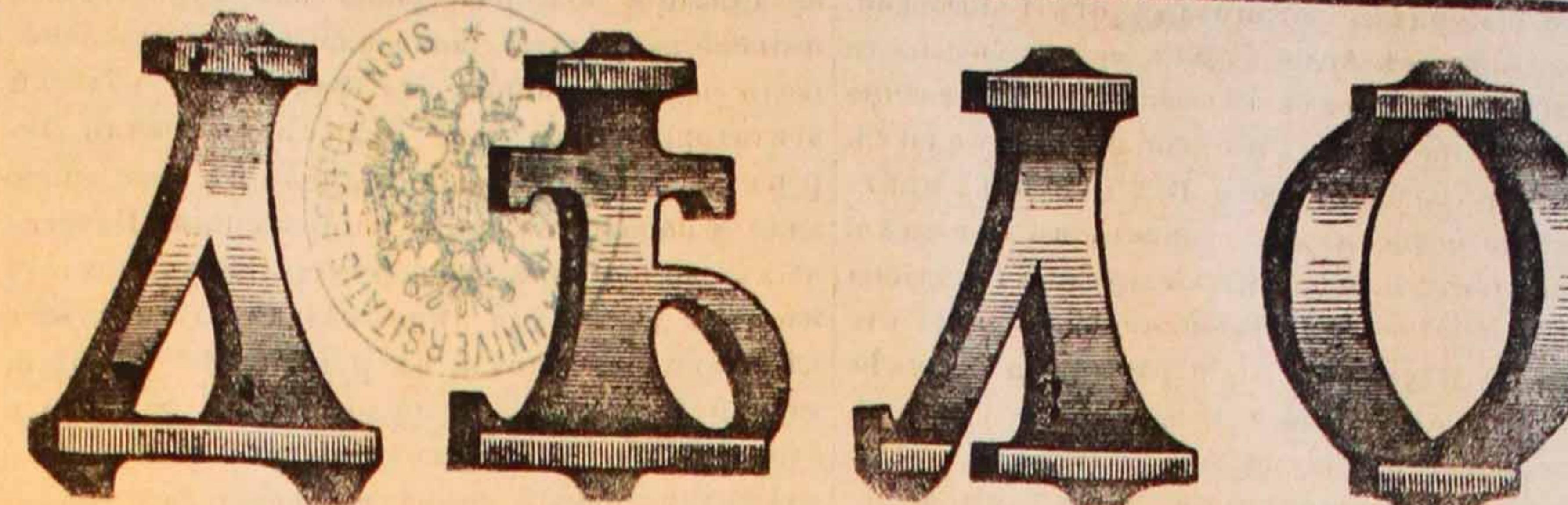

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы кромъ рускихъ свитъ) о 4-5 год. попол. Литер. додатокъ "Бібліотека наїзномъ поїздомъ" виходить по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и последнаго для кожного месяца. Редакція, администрація и експедиція підъ Ч. 44 улица Галицка. Всі листи, посилки и реклами належать перевозати підъ адресою: редакція и администрація "Дѣла" Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи не ввертаються толькож на попереднє вісторожнство. Поздніше ціна стоять 12 кр. з. в. Оголошення приймаються по цінѣ 6 кр. з. в. бѣ одногодинки початкові.

Рекламації неопечатаній волий відъ порта. Предплату належить перевозати франко (найлучше почтовими пересилками) до: Адміністрації часопису "Дѣло" ул. Галицка, Ч. 44.

VII. Читателівъ въ Россії просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ *ль-ji*, *б*, *и-i*, *и* (въ серединѣ и на конці соловѣ) = *и*, *и* (на початку соловѣ и по самогласныхъ) = *и*, *б* (на початку соловѣ) = *ви*.

По выборахъ.

II.

Въ послѣдній числѣ "Дѣла" высказали мы нашъ поглядъ на результатъ выборовъ зъ становища руского, нынѣ высажемо зъ становища загальнно-краевого. Цѣль, мусимъ рѣшучо заявите наше глубоке пересвѣченіе, що якъ Русинъ въ особенности, такъ и цѣлый крайъ въ загалѣ не може бути вдоволеній зъ результату выборовъ зъ сельскихъ курій. Се наше пересвѣченіе потврджають и гдѣ-які польскій газеты, — не кажемъ вже "Ки-рієр Lwowski", але и "Reformat" та "Dzienik Polski". Всѣ тѣ дневники констатують, що при выборахъ вишло "занадто богато консервативного елементу" и "за богато ц. к. старостовъ". "Czas" очевидно тріумфує, а "Gazeta Narodowa и Krakowska" вторують.. Розуміється, що на польской части прасы, не-вдоволеній зъ выборовъ, оправдалась добре звѣстна, свято-правдива пословиця "Madry Polak po szkodzie". Ми еще далеко передъ выборами остергали суподільностъ польську передъ небезпечністю тихъ кандидатуръ, які поставили жидовско-шляхетскій самозваній комітетъ. Але, якъ звичайно, шовинизмъ "народовъ" ошоломивъ бувъ всѣхъ Полякъвъ, такъ що до ихъ умовъ не мігъ пробити собѣ доступу нѣкакій здоровий голосъ. Ажъ нынѣ, по довершенному фактѣ, зрозуміли гдѣ-які Поляки справедливостъ пророцтвъ рускої Касандри; ажъ нынѣ — хочь за позно — по-розуміли они, що таки лучшимъ набуткомъ для краевого сойму бувъ прим. проф. Александер Огоновскій, якъ ц. к. староста Барашкій, або который другій его товаришъ по типу. Ми, очевидно, мали право и обовязокъ розбирати и критикувати польскихъ кандидатовъ на рускій округи выборчі, бо мы предвиджували, що при нынѣшихъ нашихъ суспільнихъ и політическихъ отношеніяхъ и при способѣ агітаций противниковъ прійдеть намъ

въ многихъ нашихъ округахъ упасти, — отже ми бажали, щоби, якъ має вже вийти посолъ Полякъ, виїшовъ хочь якій гданий чоловікъ, который бы знатъ потреби и нужду нашого народа, самъ отчувавъ єй и мавъ добру и ширу волю виступати въ соймѣ противъ всякої пародії нашъ тяжко гнетучої несправедливості и кривди. Се рѣчь внови вясна и зрозуміла. Намъ не все одно, чи въ рускому окружѣ виїде гр. Круковецкій, чи кн. Сапега, который на передвиборчому зборѣ въ разно сказавъ, що "чорта варто, чи хлопъ має колька крейцаровъ въ кишенні, чи нѣ, если не має чогось нашого, розуміється, "пагодового дucha". Можна предѣтъ всѣ рускій округи подѣлити на злость Русинамъ мѣжъ аристократовъ "koñskiego kasyna", а що лишилосьбы, заповіти ц. к. старостами... Для польского центрального комітету се може и здавалосься чимъ зовсімъ природнимъ, але для Русиновъ нѣ. Русинъ мусить робити рѣдженію мѣжъ польскими послами, бо остаточно польскій послы становити величезну бѣльшість въ соймѣ и въ рукахъ польскихъ пословъ сионівкої бѣльшості спочиває доля краю. Въ безпосредній интересъ Русиновъ лежить, щоби мѣжъ польскими послами була поважна партія — що такъ скажемъ — демократовъ "народолюбцівъ", съ которими бодай въ принципіальнихъ економіческихъ пыганяхъ рускій послы-демократи-народолюбці могли спільно поступати въ жизненныхъ справахъ народнихъ. И ось въ той спочиває ядро питанія, чи може бути цѣлый крайъ, — якъ рускій такъ и польскій маси народій, — вдоволеній результатомъ выборовъ.

Правду сказати, въ попередній соймѣ була еще хочь дробна фракція такихъ посолівъ-Полаковъ, котрій часомъ могли разомъ съ рускими послами поднести руку, — бувъ остаточно таїй Круковецкій, котрій при всякий добрій случайності надставлявъ зеркало вельможній совѣсти, щоби приглинулася собѣ, якъ она виїрає... Нынѣ, пожалася Боже, мѣжъ іменами польскихъ пословъ зъ сельскихъ округовъ не бачимъ іменъ, котрій могли творити таку фракцію и здась не буде другого Круковецкого... Шляхта и ц. к. старосты! — они будуть становити непобориму, справахъ дотичачихъ автономії нашої церкви и обряду въ справахъ національного вы-

ту рускимъ посламъ, такої мало-численній отже и слабо-сильній фракції опозиційній лучитися? — Нема съ кимъ!

Небітрадна для нашихъ пословъ, єдиноправдивихъ и широ-прихильнихъ заступниківъ руского народа — перспектива! Интересы заступованого ними народа, а интересы шляхти противорѣчатъ собѣ въ всѣхъ принципіальнихъ справахъ, въ справахъ політическихъ, соціальнихъ, економіческихъ, просвѣтніхъ и церковнихъ. Інакше и не може бути — "кожда рука собѣ крива". Возьмемъ лиши для примѣру гнетучо-несправедливу для громади уставу дорожову. Ми не сумніваємося, що рускій послы, если лишь нагодилася случайності, съ цѣлымъ натискомъ піднеслиби сю "хлопську кривду", — але чи можна сподѣватися, що ихъ голосъ знайде послухъ у інгересованої шляхти, соймової бѣльшості, — чи можна того сподѣватися, коли мы дуже добре собѣ пригадаємо, що коли минувшого року гр. Круковецкій пробовкнувъ лиши щось трохи о неправедливості уставу дорожову и о потребѣ реформи, то въ цѣлому соймѣ ажъ зароїлось, мовъ въ муравельнику, коли всторомити въ него дрочокъ, — и шляхтичв заглушили смільчака Фарисейськимъ аргументомъ, що "двоєръ ноносить навѣть бѣльний тягаръ, якъ громада?"... Чи можна сподѣватися, що бѣльшість соймової бѣльшості съ легкимъ серцемъ ухвалила черезъ акламацію тихъ 10.000 зр.?... Чи можна сподѣватися, що голосъ рускіхъ пословъ буде вислушаний, коли на Бога молити будуть, щоби зъ уваги на матеріальний станъ краю не видали міліоновъ на таїй непродуктивній алиши бlyskotlivy rѣchi, якъ реставрація королявскаго замку на Вавелю? Чи можуть рускій послы мати надѣю, що ихъ голосъ въ справахъ дотичачихъ автономії нашої церкви и обряду въ справахъ національного вы-

ховування и образовання рускої молодіжи въ школахъ, и пр. и пр. — знайде послухъ иувагу?

На пословъ зъ мѣстъ Русини такоже не можуть мати ніякої надѣї. Досвѣдъ поучивъ насъ, що послы зъ мѣстъ, псевдолиберали польській и жидовській, въ всѣхъ важливихъ справахъ ідуть рука въ руку съ шляхтою. Мѣжъ обома тими сторонами существуете мовчалива угода, основана на принципѣ "do, ut des". Послы зъ мѣстъ попирають шляхту, а шляхта однодушна безъ розбору ухвалює всякий "копыткові" такъ утяжливий для сельскихъ громадъ. Чи можуть отже рускій послы надѣти, що може послы зъ мѣстъ будуть ихъ нопирати?

Все се питанія такї, на котрій вже напередъ можна дати отповѣдь, бо колибъ ось въ сїй хвили спытавъ о те нынїшну бѣльшість соймової, она бтрубалаби "Non possumus", — и остаточно насл таїк отповѣдь и не повинна здивувати, бо сказано — "кожда рука собѣ крива"... самозаховавч змислъ диктує кождїй верствѣ, кождїй каствѣ супольнїй обати о своїй власній розвїї, якъ найширше розпускати парости, а якъ найглубше корїни.

Ми не легковѣрні идеалисти; мы очітилися въ своїй історії и перебуди добру школу досвѣду, — мы мусили научитися глядѣти на фактическій станъ реальнимъ поглядомъ, мы вже, хвала Богу, розуміємо "свѧтія ладъ". Ми порозуміли и ось-яку пайновїшу хитрость паньску.

Неразъ читаемъ въ криміналістическихъ справозданняхъ, що злочинець, сповинни лихоманіє, самъ въ першій хвили злякає свою стряпнаго чину и шукає оправдання та викрутовъ для власної своєї совѣсти. Таке психологичне явище обсервують мы теперь на одній часті львівської польской прасы, обговорюючи результатъ выборовъ. — Лиши 9 рускіхъ пословъ на три міліоны народа! — въ першій хвили якось маркотно стає грішиной совѣсти и шукає викруту. — "Колибъ "ukrainofile" — пише "Gaz. Nag." були по-розумілися съ центромъ польскимъ комітетомъ, були дѣстали 15—20 крѣсель; а та-они получились съ "moskaloflami" и Поляки дали имъ "argumentum ad hominem". Спаси-Богъ за "ласку"! Въ борбѣ о спольній всѣмъ Ру-

Въ справѣ нашої церкви.

(Конецъ.)

Русини прїимили унію *salvo ritu graeco*, который незміенно заховати приреченіо. Мимо того вже давнѣше не противлено значимъ перемѣнамъ въ хосенъ обряду латинського; по нынѣ дѣють радикальній змѣни. Нынѣ будуть для скрѣплень унії заводати Змартвихвстанцівъ, а якъ сказано, для віднесення чина Василіанъ новиціатъ ихъ съ мясткомъ Добромуль, вѣдь въ руки єзуїтамъ, якъ колибъ вже вѣдомыхъ Русиновъ къ тому не було. Будуть же то Василіане, которыхъ виходять єзуїти? Нѣ, то будуть єзуїти. Обрядъ грекескій однакъ Змартвихвстанцівъ анѣ єзуїтівъ до теперъ не знаєтъ. Значить же то заховувати обрядъ грекескій?

По поводу заявлення Гниличокъ митрополитъ усувається, консисторія має бути пурифікована.. Бели болестно Русинамъ въ той спосіб розставати съ своимъ отцемъ владыкою, то тѣмъ бльше они, наученій исторію, не можуть глядѣти ровнодушно на наслѣдниківъ: Чи будуть то Русини, котрій заховали бы обрядъ грекескій, не відкнували народності рускої?

Дальше, якъ проповѣдають дневники польські, взычайно добре повідомовані, і съменище гр. к. має перейти підъ заїздъ єзуїтівъ, чи іншихъ духовныхъ лат. обряду и польского духа. Ту вновь запитати мусимо,

будежъ то кілько рускій, котрій виходять латинники?

До теперъ стояла церковь унітска на взаємній доїнію и любові народу руского до своїхъ народныхъ душпастирївъ. Ту пропиаває не іншій замѣръ, якъ розбрать звязь межи церквою и народомъ, щоби єго лекше виїнародовити.

Може бути, що підъ нового рода руко водствомъ виходять гдѣ-які священики, котрій може і задержати виїшні форми греческого обряду: но того рода священики, которыхъ душъ наповненій ідеями несвіснародними, которыхъ серце накормлене чувствомъ не на тѣ свого народа прозибшимъ, прїдуть конечно личемъ къ своїй пасти въ той трудній положеніе, що обѣ сторони стануть собѣ чужими, и въ консеквенції конечно послѣдує то, що анѣ сльду не буде того взаємного довѣрія и том теплой любові, якъ божественне євангеліе кладе въ основу християнської церкви.

Колибъ ходило о католицизмъ, то стараньемъ Поляківъ передовсімъ повинноби бути: навертати своїхъ родаківъ-лютеранъ, жидовъ, магомеданъ... Тымчасомъ тихъ лишається безъ уваги, а толькож уніти Русини, столѣттями не можуть дождатися святого спокою.

Маже такоже поступанье съ Русинами унію скрѣпить? Нѣ, вже дїято, бо Русини, поученій сумною исторію, ненавидять єзуїтівъ. Най намъ не говорять, що Русинамъ не станся кривди, що єзуїтамъ закавано посигати на обрядъ грекескій, відкнувати народності рускої.

ити самій повторяли, що поважаюти обрядъ греческій и шануютъ народності руску, однакъ виходова въ іхъ школахъ молодіжъ

була такъ підготовлена, що потому громадно опускала обрядъ греческій и народності руску.

Одній єзуїтко-польській духъ, Сарницікій, родомъ Полякъ, днесъ у народа крайно презрінній, вступившій въ чинъ Василіанській, стався причиною отборанія ѡтъ Русиновъ Добромуля, — а що буде, коли виївася тога рода людей десяткани або соткани? Чи не пропадуть для Русиновъ решта дотацій церкви, якъ имъ по тяжкихъ часахъ позбистали? Що не бтобрала унія давнѣше, кого не виїнародовила до теперъ, — має она виїдти и виїнародовити.

Уважаємо напімъ обовязкомъ піднести до відомості Вашої Святості, що въ наслѣдство заведенихъ и, по слухамъ, завестися маючихъ реформъ овладѣло рускимъ народомъ тов., — дай Боже, щоби показалось ісправдивимъ — пересвѣденіе, що маєтки рускихъ фундацій оконечно для рускихъ церкви пропадуть, и що вѣра і народності предківъ єго призначений на загладу. И не диво, бо средства видить дїя ті самі, якими Русь въбужено и виїнародовано. Въ виду отже том сумної перспективи належить обавитися, щоби десперадія не виробила гадки въ народѣ униати виїше сказаного ала, въ якійбы то не було спосбъ.

Папа Урбанъ VIII вирѣкъ: "O vos mei Rutheni, reg vos ego Orientem spero convertendum!" Нынѣ противно поступається такъ, якъ дѣстить помагати толькож полонізації, а не скрѣ-

бы хотѣли цѣлый Всѣдь отъ соединення съ Римомъ втетраши.

Для того мы, рускій послы обряду греческо-католицкого при Соймѣ, преданній кат. церкви, подносимо напімъ іменемъ народу руского, якъ въ інтересѣ катол. церкви, такъ въ інтересѣ унії; бо колибъ схоче прїмити унію, коли увидить, що сталося съ Русинами, котрій унію прїимили і въ нїй хотѣли виїтревати? На тѣй історії и на досвѣдѣ зъ теперѣшніхъ часобъ мали мы честь по широму нашому пересвѣденію отверто представити Вашої Святости сумне положеніе галицко-руського народа, якъ підъ взглядомъ єго церкви, такъ і єго народності. Ми, бачитися намъ, доказали можність і тенденційності всѣхъ тихъ клеветъ, якъ такъ до стопъ Вашої Святости, якъ і до трону Єго Імп. Величества на Русиновъ повалилися. Ми, думаємо, сконстатували, що якъ було за часобъ польської республіки, такъ і нынѣ есть у Поляківъ, котримъ въ той мѣрѣ латинське духовенство всю інтенсивностю помагає, не поколебиме намѣреніе рускій нашъ народъ, посередствомъ латинського обряду, въ якійбы то

синаи права народні въ Галичинѣ мѣжь Русинами нема „ukrainofil-бвъ“ або „moskalofil-бвъ“, — всѣ „едино суть“. Коли мы бажаємъ мати въ соймѣ мандаты, — то не хочеть мати ихъ зъ „ласки“ за то, щобъ кто зъ насъ мавъ стати „Kaszewk-ами“, але хочеть собѣ ихъ выбороти самопознаньемъ и до-вріемъ народа. Не смѣйтесь панове! Въ окрузѣ Гусатинъ-Копичинъ — коли ктось спытавъ збранихъ рускихъ выборцівъ, чи чуяються въ силѣ выдержати до послѣдніи хвили за о. Сѣчинськимъ, — то всѣ въ одинъ голосъ закричали: „A щоби и громы въ насъ лускали!“ — „Dziennik polski“ зновъ почувши, що въ рускій прасѣ проговорюють щось о „сесесії“ рускихъ пословъ, — прибрали подобу непорочного голуба и медоточивими усточками радитъ рускимъ посламъ лишитись въ соймѣ, бо після єго інформацій, якійсь посолъ має поставити въ соймѣ якійсь далеко-идучий внесенія для урегулювання справи „польско-рускій“. Ми просто недоуміємо, — шляхта и ц. к. старости мають урегулювати справу польско-рускій! „Музика тай годѣ!“ — скажемо хиба словами Шевченка. Намъ бодай здається, що та регуляція, коли справдѣ була піднята въ соймѣ, вийшлаби такою, якъ та „епопѣ мишамъ на сівдань“, або оть „ut quid factum esse videatur“... При такої бесѣдѣ все намъ налагить на умъ байка „Ведмежій судъ“ Гребеніки, где то при подѣлѣ вола мѣжъ звѣрівъ лисичка вийшла дуже добре, бо дісталася „ратицѣ“. Панове шляхта, закімъ зачнете радити надъ регуляцією польско-рускій справи, то зауважте, що „мы, Русины, таки простій, чорний хлопи!“ — все одно чи въ сурдутѣ, чи въ рясѣ, чи въ сукманѣ, чи въ сѣраку!

Що нашимъ 9 посламъ при такої складѣ сойму чинити, чи вступати до него и по геройски, але безъспішино, боронити інтереси народа, чи линити панамъ-шляхтѣ вольну волю, щоби „догосподарувалася до самого краю“, — се пытає на тепер еще не вияснене и не рѣшене. „И сюда горячо и туда болічо“ — якъ каже народна пословиця. Ми на разѣ зъ своєї сторони не кажемъ анѣ сакъ, анѣ такъ, бо по перше, ми радї, щоби всѣ наші патріоти самі надъ тымъ передумали не оглядуючись на гадку чужу, а по друге, сказано: „одинъ умъ добре, але два лучше“, а ми додамо: а найдужче такъ, якъ порѣшать тисячъ умівъ народного вѣча.

Виборы до сойму.

Мы обчислили вже загальне число голосівъ, котрій упали на рускихъ кандидатівъ. Всѣхъ голосівъ отданыхъ въ 45-и округахъ выборчихъ всѣхднії Галичини, т. е. въ тихъ округахъ, въ которыхъ наша головний комитетъ выборчій поставивъ рускихъ кандидатівъ, — було 6894; мусимо однакожъ вазначити, що

пленю унії, — осмѣляюся заявити наше переконанье, якъ належалоби скріпити унію.

І такъ належалоби:

а) усунути впливъ латино-польского духовенства на дѣла рускої церкви;

б) реформи, які въ дусѣ греческого обряду оказалися потрібними, повѣряти лицамъ греческого обряду и рускої народності;

в) і реформу Василіянъ, если вже ви потребу узанено, а тымъ самимъ і новиція воручити отповѣднимъ до того лицамъ рускої народності и руского духа, а маєтоки повѣстити въ рукахъ властителівъ Василіянъ и ихъ въбовівавати — поносити кошта новиціату;

г) належалоби на конецъ не толькож дальші змѣни, всякий дальшій інновації, чужий нашому обрядови, повстремати, але еще усунути змѣни, які вкрайлися противъ духа греческого обряду и въ суперечності декретівъ введенія унії.

Въ той толькож способъ умы мешканцівъ Руси, коли увидять, що анѣ обрядъ, анѣ народність не суть загроженій, успокоятись въ благо католицкої церкви и унії.

Се въскававши, оставимъ вѣрними синами св. кат. церкви и просимо покріно о апостольске благословеніе всему галицко-рускому нашимъ репрезентованому народови.

Во Львовѣ, дні 21 жовтня 1882.

Слѣдують підписи 13 рускихъ пословъ.

много выборцівъ встрижалось бѣть голосуванія, а наколибъ всѣ були отдали свои голоси, то загальне число, сихъ голосівъ були значно больше. А предѣсихъ неотданыхъ въ рускихъ округахъ 703 (!) голосівъ (9-2%, всѣхъ) нѣкто чайже не почислити въ користь польскихъ кандидатівъ; лише рускій кандидати здання мали и мають сей сумний привилей, що кото лише для wzglédów, або страху ради не смѣє (хоть радбы) на свого кандидата голосувати, сей попросту вдержуєсь бѣть голосуванія... Помінаємо ту вже фабрикацію листъ выборчихъ, весь способъ переведенія правыборцівъ, выбирають вйтівъ на выборцівъ, пресю свище при самихъ выборахъ, котра на пр. въ Долинѣ дойшла до того, що (якъ пише кореспондентъ „Реформи“) грожено одному противникові п. старости арештомъ (!), а підъ конецъ выбору накликувано выборцівъ словами: jeszcze trzy, dwa... głosy brakuja p. starościcie; поминаємо також аргументи въ грошахъ, філѣ, напитку, — обѣцянкахъ, виглядахъ на дробку дронь зъ лѣса, або куенікъ пасовиска, — поминаємо також жида виць для народовъ кандидатівъ. Ми числимо лише дѣйстію отданій голосы, бѣть взагляду на ихъ внутрішну цѣну. Сї 6894 голосы репрезентують 45 чисто-русихъ выборчихъ округівъ, божъ предѣс мѣста и большій поєвѣсти голосують осібно. Не уваглядямо вже, якіхъ то штуки уживають наїsai najserdecznejsi при конскрипції, — але числѣмъ загальне число Русинівъ замешуючихъ сихъ 45 округівъ кругло на 2,300.000.

Пересѣчне число припадаючихъ на кождий въ тихъ округівъ голосівъ виносить 153; абсолютна большість 77; на руского кандидата припадає пересѣчно 64 (40-5%, всѣхъ), на польского 91 голосівъ (59-5%). Подѣливши розмѣрно загальне число Русинівъ, вийде въ результатѣ, що голосы, упавші на нашихъ кандидатівъ, репрезентують кругло 1,000.000 Русинівъ, и то такихъ Русинівъ, котрі о польскихъ кандидатахъ нѣчого чути не хотять, до тихъ чужихъ кандидатівъ нѣчого дозвѣрія не мають, котрі вже досить проповѣдій, щоби порозуміти свої правдиві интереси и не стражати пресїн и пр., та щоби станути бѣверто и смѣло при своїмъ. И колькома-жъ то голосами розпоряджає сей міліонъ досить вже просвѣченого руского народа?... Девятьма. — Підчастъ коли на прочи 1,300.000 темного, деморалізованого и тероризованого народа припадає 39 послань-Поляківъ, бачимо мѣжъ вибраними лише 9 пословъ Русинівъ. Роздѣливши після повищеноГО обчислення число пословъ, припадають на Русинівъ найменше (зъ 48 всѣхъ) 18—20 пословъ! — а мабмо лише девять! 1,000.000 Русинівъ репрезентують вмѣсто 18 — толькож 9 рускихъ пословъ. И ту може говорити о свободѣ выбору, о „репрезентації“ народностей, краю! Чижъ то можна назвати природнимъ, здоровимъ обявомъ, если 1,000.000 Русинівъ, котрі въ разно заявили себе Русинами, отверто станули при кандидатахъ поставленыхъ головнимъ нашимъ комитетомъ, — зможли здобути лише на 9 мандатівъ?... А може послы Поляки посмѣють виступити въ соймѣ також въ імені сего міліона?... А може скажутъ, що сей міліонъ не мавъ довѣрія до головного руского выб. комитету? А не забуваймо, що єй народові панове, котрі передъ тымъ всегда такъ покликавалися на „партії“ мѣжъ Русинами, мусить тепер числитись съ цѣльмъ загаломъ Русинівъ, — божъ сї вѣстній Rusini od parady о столько хиба Русини, що певно кождий на Руси замешкаль шляхтичъ польскій лучше по руски умѣє и больше Русинъ нѣжъ они, — хотъ не називавесь Rusin-омъ. И сего не забуваймо, що Русини здобули 4 нові округи, що отже сї „довѣрія“ нашихъ селянъ до dworu i grodu якесь дуже непевне. Наведеній повищено числа повинні загрѣти настъ до єще усильнѣшої дальшої працї надъ просвѣтою народа, до працї около лучшої організації нашихъ народныхъ силъ.

Якимъ-же причинамъ приписати сей підъ кождымъ взглядомъ неприродный и неадоровий розвѣтъ?!

Въ першомъ рядѣ мусимъ очевидно причину нашої неудачѣ приписати нелегальнимъ агитаціямъ въ сторони нашего противника. Се рѣчъ ясна, и о нѣй хиба не ма що дозвѣдатись, впрочемъ и не можемо, бо за се сконфискували намъ ц. к. прокураторія послѣднє число „Дѣла“. Однакожъ, жаль сказати, гдкуда и мы самі не бѣть вини. Польска

організація выборча давно вже була готова, польскій кандидати давно вже були поставлені, (если не офіціально, то фактично), польскій агитаторы давно вже були приготовили тенръ, — коли у настъ тымчасомъ все ішло вилю и поволи, особливо на провинції. Власти-вихъ комитетовъ выборчихъ округівъ у настъ на дѣлѣ було лиши колька, а вирочімъ цѣла акція почивала въ рукахъ 2—3 людей, та і оть нихъ тодѣ було неразъ дѣжатись отповѣди; въ колькохъ округахъ выборчихъ мусівъ головний комитетъ поставити кандидатовъ только на згадку, бо комитетовъ округівъ або зовсѣмъ не було, або не давали о собї чути. Дуже характеристичне для сеї організації є, що въ колькохъ округахъ упали рускій голосы на зовсѣмъ іншихъ кандидатівъ, нѣжъ поставивъ головний комитетъ. Въ Золочевѣ арѣка въ послѣдній хвили о. Таначевичъ, въ Яворовѣ о. Крушинський въ криє кандидатівъ, котріхъ шансы були трохи лuchши; але въ послѣдній хвили!. Головний комитетъ во Львовѣ не мігъ предѣс знати, где котрі які має шансы... Въ окр. Чортків-Яловець упало 75 (! — противъ 106) голосівъ на зовсѣмъ іншого руского кандидата; чому жъ нѣкто въ часті не пояснивъ властивото стану рѣчи нашему комитетові?! Въ окр. Снятин-Заболотівъ упало 45 (! — противъ 106) голосівъ на зовсѣмъ іншого руского кандидата; головний комитетъ поставивъ кого іншого. Одинъ въ попередніхъ (п. Гладиловичъ) арѣка вже передъ тымъ кандидатури (въ „Дѣлѣ“); другій поминувъ волю головного комитету і виступивъ на власну руку (о. Коржинський). Причиною неудачѣ въ окр. Жидачев-Миколаїв-Журавно було се, що поставленій на сей окр. кандидатъ — мимо усильнихъ просьбъ тамошніхъ патріотівъ — не зволивъ представитись выборцямъ; а тымъ то власне противники головно агитували при виборѣ! Така сама мабуть причина неудачѣ и въ іншихъ гдякіхъ округахъ. Дарма! — выборцѣ до кандидата не прійдуть, а мають предѣс неоспориме право бодай подівитись на того, кому съ довѣріемъ голосы отдали мають.

Наколи іде о такъ важній справи, то всѣ личній взгляды мусить уступати на другій плянъ. Черезъ тое нѣкто єще не понижиться, если представится выборцямъ, — такъ само якъ і черезъ тое нѣ, если уступитъ мѣсця кандидатови, котрій має лучшій виглядъ на виборѣ. А вже не знати, якъ се назвати, если гдякі „наші“ люде дають себе вибирати выборцями, а потомъ лишаються преспокійно въ дома, опускаючи въ критичній хвили народну справу. Бувало такожъ и таке, що самі „наші“ люде агитували противъ рускихъ кандидатівъ, та не уважаючи анѣ на свою повагу, анѣ на присутніхъ патріотівъ селянъ, понижувались до сеї стежени, що намовляли выборцівъ вибирати Ляхівъ (н. пр. о. Варивода въ Долинѣ, о. Цѣпановскій во Львовѣ). Наколи спогадаємо на всѣ повищено наведеній причини, то серце стискає: колько то працѣ щирьхъ людей пойшло марно, для того, що не було помочи оть мінімальнихъ нашихъ „патріотівъ“. Чи-жъ се може заохотити другихъ до витрати, чи-же таке поступованье причиниться до вбільшена поваги тихъ політиківъ та перевертнѣть у выборцівъ-селянъ? Велике чило неотданыхъ голосівъ дуже ярке кидав-свѣтло на причину неудачѣ въ многихъ округахъ.

Дуже важною причиною є такожъ тенота та непорадність нашого народа. Много рускихъ голосівъ пропадає задля неправильного виго-лощення імені кандидата; много для того, що селяне вибираюти выборцями вйті въ, котрі бояться наразити собї ц. к. старостівъ. Се-жъ повиненъ бути святий обовязокъ кожного члена нашої інтелигенції поучати при кождій случаїстю народа; тоды не послухаєтъ анѣ підшептівъ, анѣ погрозъ, выбере выборцями розумныхъ, смѣлыхъ, независимихъ людей, — тоды не будуть рускій голосы десятками пропадати задля неправильного виго-лощення імені кандидата, — тоды поровумъ кождый выборець, що то о его власній інтересахъ ходить при виборѣ. Якъ въ одній сторони велике признанье належиться всѣмъ тимъ въ нашої інтелигенції, котрі свій обовязокъ сповнили, такъ въ другої сторони, повинній мы бе-з-в-а-г-л-и-д-н-и-й, все і всіду-в-а-г-л-и-д-н-и-й, — то староста сконстатувавши большість за іроніюю собію і розочарувавши вибори. „Ріондца“ Добжанській сконстатувавши большість за іроніюю собію і розочарувавши вибори.

вимъ горецівъ жидовськихъ и ляцкихъ агітарівъ покидувались нами та нашимъ народомъ.

Незадовго бѣ будутся вибори до ради державної. Приготуванія завчаси въ добрій виїзжкіймъ зновъ послѣдній хвили. Поки єще всѣмъ намъ въ памяті недавній агітарівъ, — організуюмо постійний комитетъ або політичній товариства; еклікуюмо численні вибори выборцівъ, ідѣмъ мѣжъ народомъ, и обговорююмо съ нимъ всѣ важнѣшія факти зъ нашого політичного життя. Скликуюмо арѣка на провинції, — скличмо чиже склонні (мабуть найлучше ок. 25 жовтня) народне вѣче. Кандидатовъ нехай побудувати самъ народъ, але въ другої сторони нехай ті кандидати и послы не посмѣють прийти народомъ, нехай стоять съ нимъ въ першій виїзжкій.

Позавчера бѣ будулись вибори въ мѣстечку Станиславовѣ перейшовъ при помочі польскихъ голосівъ дрѣ Каминській, въ Коломиї (майже одноголосно) п. Ворбицкій. Ворбицкій 23 послы зъ мѣстъ, се репрезентанти цієї виїзжкії не стояли въ близькій звязи зъ інтересами нашого народа. Що 44 репрезентанти большихъ посвѣтостей, котрі въ нідовѣ були вибрані, такожъ анѣ не схочать, анѣ не будуть боронити інтереси хліборобівъ, які въ першій — се само собою розуміється.

Позавчера въ Підгайцяхъ. Тихо, спокойно сподіялося виборцѣ рускій 28-го жовтня въвечеромъ до замовленої для нихъ господи въ Підгайцяхъ. Мешкали за столи и покрѣплялися скромно вчрею; всѣ мали одного чоловіка на гадѣ, а чоловікъ тимъ бувъ Наталь Вахніянинъ. Мешкали виборцями спідло колькохъ просвѣченихъ селянъ показувались і гдекотрі народолюбиві священниці звѣстні патріоти Філаковскій, Досинчукъ і інші скрѣпляли надѣю въ серцахъ збранихъ, правда наша не пропаде, що вийде зъ урви Наталь Вахніянинъ. Не помогли нѣ прообѣзи, нѣ пра-ставленія, нѣ гроші, котрими гойно сыпали пра-тивники нашого кандидата; правыбори навѣтъ новленій (беззаконно) въ послѣдніхъ дніахъ, приспорили имъ уклоній; навѣтъ Козовиць надъ котрою наче яка змора тяготіє „Ріондця“ Добжанській, где священики рускій, съ малими винятками, холоднокровно придивлювались на націю проти-никівъ нашихъ, навѣтъ тає-рони прислали намъ 23 людей, що обѣцяли вѣрно стояти за народъ рускій и не дати засгрозити, нѣ підкушити. Ми порахували голоси — показалось 14 голосівъ больше для Вахніянини нѣжъ для Пот

при ю провадівть такожъ виборъ, упереджуючи пресеа комисії въ выкликуванію мѣсцевостей и выборцівъ и грбно сноглядавъ на зачарованій душѣ. Козбінцу пущено (що перше нѣколи не було) на передъ, а коли она свои голосы отдала, Добжанській вставъ иоказъ отходачи: "Ja tu ja! пісъ тамъ со гробомъ; powiedzialemъ, що wybiot Potockiego i wybralemъ".

По томъ наступило голосование Пдгаечини; однакъ не въ алфавітномъ порядку, а на вырвики такъ, що голосуючихъ на Вахнянина поставлено при конці. Неодні селянинъ, илучай звичайно за силу, побачивъ, що его кандидатъ перенадає зъ салѣ и такъ вчинилось, що Потоцкій дѣставъ 92, а Вахнянина 55 голосовъ. Якъ на намѣтника, се большоть не велика; а если розважимо, що голосуючий за нимъ були наїни, урядники, жиды и обезволеніи селяне, где противно, за нашимъ кандидатомъ отдавали голосы священики, мѣщане и селяне рускіи съ новою свѣдомостю дѣла, а навѣть съ пожертвованіемъ, — то сюю большотою и сюю побѣдою не великій гоноръ учили гр. Потоцкому антерешерами его выбору въ Пдгаечині.

Результатъ виборовъ въ сельскихъ округахъ Галичины.

49) въ Бѣлой Кентахъ Освенцимъ староста Янъ Гильдъ; 50) въ Бояни Неполомицахъ Висничу дѣлъ Францішокъ Гошардъ, 51) въ Бжеску Радловъ Войничу дѣлъ гр. Янъ Стадницкій, 52) въ Хшановѣ Яворжнѣ Крешовицахъ дѣлъ гр. Артуръ Потоцкій, 53) въ Домбровѣ Жабнѣ дѣлъ Іосифъ Менцѣнскій, 54) въ Горлицахъ Бѣчу дѣлъ Адамъ Скининскій, 55) въ Яслѣ-Бжостку Фриштаку ксѣндзъ Феликсъ Бухвалдъ (противъ старости Бесядецкого), 56) въ Краковѣ Могилѣ-Лишкахъ Скавинѣ дѣлъ гр. Станіславъ Мѣрошевскій, 57) въ Кроснѣ-Дуклѣ-Змигородѣ дѣлъ Станіславъ Старовескій (168 голосами противъ Рудольфа Антона Горбалевича, который дѣставъ 53 голосовъ), 58) въ Ланцутѣ Шевороску дѣлъ гр. Кароль Сципіо, 59) въ Лежайску-Соколовѣ-Улановѣ дѣлъ Станіславъ Саджевицкій, 60) въ Лімановѣ-Скидльскѣ дѣлъ Струшевичъ, 61) въ Мельцуз-Зассовѣ дѣлъ гр. Мечиславъ Рей, 62) въ Мишевицахъ Йордановѣ Маковѣ дѣлъ Чеславъ Лясоцкій, 63) въ Новомъ Санчи-Грибовѣ Тяжковицахъ дѣлъ Владиславъ Жукъ-Скаршевскій, 64) въ Старомъ Санчи-Крыніцахъ староста Александеръ Зборовскій, 65) въ Новомъ-таргу-Кросценку дѣлъ Феликсъ Плавицкій, 66) въ Пшынѣ-Дембци дѣлъ Янъ Кохановскій, 67) въ Роццицахъ-Кольбушовѣ дѣлъ гр. Здѣславъ Тышкевичъ, 68) въ Решовѣ-Глоговѣ дѣлъ Адамъ Сиджевицкій, 69) въ Тычинѣ Стишиковѣ дѣлъ, бувшій маршалокъ сойму, а теперійшій губернаторъ лендбанку Людвіка Водзіцкій, 70) въ Тарновѣ-Розадовѣ-Нѣску дѣлъ гр. Янъ Тарновскій, 71) въ Тарновѣ Туховѣ ксѣндзъ Коницѣнскій, 72) въ Вадовицахъ-Кальварії-Андріховѣ професоръ дѣлъ Фредерікъ Цоль, 73) въ Вільчицѣ-Падурку-Добчицяхъ староста Плазинскій, 74) въ Жвану-Слеменю Мілѣвѣ Іосифъ Лазарскій.

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Засданье ради державної) має посли информацій віденьськихъ газетъ открытись въ жовтю с. р., — а ровночасно мають бути скликаніи до Вѣдня всмѣльій делегації. — Соймъ угорской, котрого сесія осенія розпочинається въ вереснію, буде радівъ до половина жовтня.

(Доходъ зъ штемпелівъ) виносишъ въ Австрію въ 1882 р., польша оголошенихъ министерствомъ скарбу виказовъ въ загальній сумѣ 16,685,067 зр. а. в. — Въ порванию зъ минувшимъ рокомъ зменшився той доходъ о 481,505 зр. Зъ належностісті штемпелівъ за арку заграницін, котрій отбиралися посередствомъ кнгарівъ, вплинуло до скарбу державного 5069 зр., а за други доручованіи черезъ почты 26,641 зр.

(Монополь тютюну) привнесъ въ 1882 роцѣ въ порванию о 1881 р. 3,994,936 зр. бльше доходу brutto, и виказує загальну суму припадаючу на цѣлу Австрію 68,143,936 зр. — Въ Чехахъ польса доходъ зъ тютюну въ остатній рокъ о одесь міліонъ. — Такій самий пріростъ виказує такожъ Австрія вища. — За тими країнами слѣдує Галичина съ приростомъ доходу 0,55 міліона. Въ прочихъ країнахъ бувть пріростъ доходу не значиль, а въ Буковинѣ и Сальцбургу доходъ зъ тютюну зменшився.

(Wiener Ztg.) публікує законъ оббімаючій постанови карбі противъ донжниківъ, котрій подступочію ударюють поступованіе екзекуційне и законъ о супензії судовъ прислужниківъ въ окрузѣ котарскому (въ Далямії).

(Міністеръ Каллі) виходить слѣдуючого тиждня въ дорогу виспекційну до Боснії.

(Виборы до соймовъ краевихъ) Въ теперійшій добѣ засрена увага всіхъ на выборы до соймовъ, бо ихъ результатъ рѣшати буде о на-правленію працѣ краевихъ репрезентаций. Особли-

вожъ интересовалися широкі круги акцію виборчую въ Тиролі. Після досесенія "N. fr. Presse" складу сойму краевого въ Тиролі не дуже буде отмінний отъ уступції репрезентаций. Зъ сельскихъ округовъ выборнихъ, где дотеперь мала бльшоть партія консервативно-клерикальна, вишли и симъ разомъ такі самі посли, мѣста же повибрали либераловъ. До послѣдної хвилѣ удержувалася поголоска о компромисѣ межи народно-либеральными властителями бльшою поспішості въ полуночії Тиролі, а партію клерикальною; показалося однакожъ, що компромисъ розивися о партію клерикальну. Результатъ выборовъ зъ бльшою поспішості видали 10 мандатівъ и 100,000 набойовъ. Такъ що? Аналити намовленій черезъ Англіцьвъ и Хинчиковъ вѣши въ змову съ розбійниками, а оружіє, котре получили отъ Франції звернули противъ французского війська. Франція не могла дивитися на се ровнощно. По досшихъ переговорахъ съ цѣсаремъ аналістами она послала до столицѣ Аналаму мѣста Гуе посла, котрій польдъ загроженемъ війни предложивъ цѣсарю аналісту слѣдуючій договіръ: Франція постасе и дальше въ Тонкіні и задержує протекторатъ надъ цѣлымъ Аналомъ, а за те уступить она трету частъ зъ доходовъ отъ цла и отъ початківъ збиранихъ въ Тонкіні. Ся трета частъ виносилася круглењи 10 міліонівъ. Но цѣсарь аналістъ не принявъ той пропозиції, маючи на дубу на польмогу Хинь, котрій нехотіо смотрѣти на те, що европейській держави такъ на круги вірь розпаношууются, и даже зраженій тымъ, що Франція не принила пропозиції хинського цѣсаря, щобъ увигорити межи Тонкіномъ а Хинами неутральну полосу. Франція грозить отже небезпечністю. Хини особливо можуть бѣз бога шкодити, бо они не забули еще тої хвилї, якъ то Французи були свого часу здобули Пекінь. Хини, що мають днісъ військо уоружене въ карabinами и пушки, можуть вразъ съ Аналитами вимотати Францію въ довгу и прику війни. — Республіка французька висылала съ якъ найбльшимъ поспішомъ войска на помочь недобиткамъ зъ польдъ Ганоа. Воятія загальні, щобъ за той часъ, якъ помочь надобѣ, не прішло військо хинське и не розило лишившихъ польдівъ сею помочи, котрій наслѣдникъ Рівіера заїжджає зъ Кохінхини. Доходить до Парижа вѣсти, що першій вождъ хинській Ли-Гунгъ-Хангъ дѣставъ вже поручень зломати всі пляни Французівъ въ Тонкіні.

ЗАГРАНИЦЯ.

Інімеччина. Въ першихъ початкахъ має видалъ пономощникъ прускій Шлецеръ ноту до кардинала Якобінѣго. Въ той потѣ правительство пруске годится на ревізію маєвыхъ законовъ польдъ тымъ условіемъ, если курій призовілить лишити одну точку зъ тихъ законовъ маєвыхъ с. е. такъ зване Anzeigepricht. Після той точки обовязанъ суть епископи виказувати правительству тихъ духовныхъ, котрими думають обсадити вольній посади. Правительство пруске обѣцє отже польдъ симъ условіемъ залишити Kultuskampf. Однакъ противъ сего жаданія виступають якъ найгорячіше Поляки, котріи суть польді прускими заборомъ. Они доказують, що головна цѣльки Бисмарка, розочавшого Kultuskampf, була и менно та, щобъ злишити всякі ржаниції межи мешканцями нового інімечкого цѣсарства. Ходило польдъ всімъ о те, щобъ утворити такъ званыи цезаропапізмъ інімечкій, въ котрому затерялися вірь віроисповѣдань, а въ дальшої плянѣ о те, щобъ затерги всі ржаниції народній чрезъ безвіглаждну и безпощадну германізацію. Розуміється само собою, що скоро другою засадою "Kultuskampf-u" було знищене ржаниції народніхъ, то Kultuskampf мусульманъ передовсімъ звернутися противъ земель славянськихъ, а именно противъ Поляківъ. Перша цѣль, то есть знищеніе ржаниції віроисповѣдань, не повелася. Інімечкіи католики перенесли всі можливі шиканы тогодішнього министра віроисповѣдань Фалька; Фалькъ мусульманъ уступити, получивши димісію отъ канцлера; канцлеръ отже понехавъ замисль — зробити всіхъ Інімечківъ протестантами, но не отціурався другомъ цѣли — виародовлювання посередствомъ Kultuskampf-u. Такъ отже и треба розуміти ти же жаданія написане въ ногѣ Шлецера. Наслугай, если пана спонгнить се условия, священики католики Інімечкі пойдуть цѣлою юбою въ польді провінції, а тогоды рознічеся германізація дочекнеть на велику скалу. Після противъ Kultuskampf-u" було знищено ржаниції народніхъ, то Kultuskampf мусульманъ передовсімъ звернутися противъ ворогівъ конкордату. Въ конці зложивъ міністеръ, що бинъ казавъ собѣ всі польдичники школъ передати до пересмотрення и що бинъ съ невношество не пустити того, що буде уважати въ нихъ злымъ и неблаговѣднимъ.

Іспанія. Дня 27 має розпочався въ Мадрітѣ процесъ противъ членівъ "Чорної руки". Прокураторъ жадає кары смерті для 38 обжалованихъ за участь въ семи убійствахъ, дальше жадає кары тяжкихъ робіть для 63 обжалованихъ о переступствахъ аграрній и атентати на личності и чужу власність. Король попанійський, якъ пише Fremdenblatt, пойдѣ въ віреснію на Парижъ до Англії, а оттакъ пріде до Вѣднія.

Італія. Наколи въ іншихъ конституційнихъ державахъ європейськихъ парламенти розбиваються на численні партії и фракції, наколи въ сїй способъ поодинокі партії мусуть съ кождымъ поодинокимъ кабінетомъ зводити формальную борбу, то тешеръ въ Италиї того нема. Италия здобулася на великанську бльшоть парламентарну, котра есть въ силѣ належно польдіти сей кабінетъ, котрый утворивши зъ членівъ тендершнаго парламенту. Кабінетъ италійскій вразъ съ парламентомъ суть въ силѣ польдітия на найбльшихъ задачъ італійского народу и держави. Кабінетъ Депретиса получивъ, якъ мы вже досили, вотумъ довѣрія абсолютною бльшотою 348 голосовъ супротивъ 29. Всі партії получили отже въ одно тѣло. Либеральна правиця, вѣрна династії сабаудской и либеральна лѣвція, котрія заслужила передъ всімъ на поляхъ сходу чистоти, що вибірь! Мабуть переслѣпила, або забула нашу недавній вѣстку, сердешна, що мѣжъ іншими въ Тернополі поліцейській ходивъ бѣ хаты до хаты, вибираючи въ імені окружного комітета нагасъ вубогсъ. А теперъ ще для сїї вѣдомості додамо, що Тернопольскій реставраторъ Вієр подавъ зъ банкету отбувшогося для виборцівъ-селянъ польді выбору Корытівського до ради повѣтова (се просимо добре златити!) рахунокъ на 362 зр. 75 кр. ав. а крѣмъ того ще претенсію за 1400 цигаровъ! Кто крѣмъ сего бачивъ цѣлу тову факторівъ, арендаєть писарбъ и тымъ польдіною словою, котра чиломъ доронувала виборцівъ та обробляла ихъ передъ радою повѣтовою и въ сали, где отбувались виборы, той въ найлучшомъ случаю хиба здвигне племіна на таку безлічість народовъ бабуївъ. Польді еи слѣйтъ, селило-виборцівъ зъ греконанія голосували грекеси kandydatomъ swiatojorskimъ (до якихъ, мимоходомъ сказавши, и. пр. Dzien. pol. зачисливъ товариша и друга шок. Вол. Барвійського и. П. Ліннійского). Gaz. Nag. пуска такого тумана людямъ, придержуючись проповѣдки "на село дурити", але въ такій ісвенітніції не повѣрять наївѣть її обожателі, котрії самі здорові знають, що правда ихъ "чайна опіть"!

— Виборы 4 послѣдній м. лівобеза виціли якъ слѣдує: дѣлъ Смолька 2287, Романовичъ 2178, дѣлъ Черкавського 2084, дѣлъ Гольдманъ 1725 голосовъ на 2322 голосуючихъ; сї чотири получили абсолютну бльшоть и вибраній послами. Дѣлъ Цѣсельській получивъ 563, проф. Вахнянинъ 185, а дѣлъ Грызецкій 100 голосовъ. Мѣсто Краковъ вибрало дѣлъ Вайгаль, дѣлъ Мара и Хшановскаго, Новий Санчи міністра Дунавскаго, Перемишль дѣлъ Вайгартса, Решовъ дѣлъ Рыбницкого, Тарнівъ през. суду окружного Завадскаго, Бяла дѣлъ Рознер, Ярославъ дѣлъ Баденього, Станіславовъ дѣлъ Камінського, Тернополь дѣлъ Макса, Коломыя надініон. Вербицкого, Самборт дѣлъ Зыблкевича, Броды I. Симона (зѣбѣтній дѣлъ Пукеръ, дотеперъ польді упавъ), Дрогобичъ мін. дѣлъ Земляковскаго, Стрій дѣлъ Фрухтмана (о. Шанковскій полу-чивъ 111 голосовъ; многі Поляки віддержались відъ голосування). Рускій кандидатъ вибраній виборами во Львовѣ, Стрию и Тарнополі, и получили разомъ звижъ 300 голосовъ; вірочимъ рѣшалить въ нашихъ мѣстахъ при виборахъ — жиды.

— **Заєданье Видбуль Товариства „Пробстѣ“** отбулося 25 с. и. польдъ проводомъ головы дѣлъ Ом. Огоновскаго. На засѣданію тѣмъ рѣшено мѣжъ іншими: 1) не прияти засуду ц. к. суду краевого, затверджаючого конфіскату книжочки видалої Товариствомъ п. з. „Оповѣданія Михайлишина“, позаякъ засуду сїї написаній латинськими буквами, а просити о виставленіе засуду рускими буквами; 2) виразити секретареви п. Волд. Левицкому, котрый виступає зъ Видбуль по причинѣ перенесенія на провінцію, подяку за точе ведель канцелярійнихъ дѣлъ, а заразомъ запросити на его мѣстце зъ помѣжъ заступникъ дѣлъ дѣлъ Ом. Калитовскаго; 3) прияти до вѣдомості, що 3 лат. червня отбудутся загальні збори коломийської філії „Пробстѣ“ и рѣшено видалої на той день до Коломыї делегата; 4) ухвалено отдать до друку, на мѣсце сконфіскованої книжочки, повѣсть „Кривопися“; 5) просити проф. Вахнянину, щобъ занявся ви-готуваньемъ карты Руси; 6) видалої гаромъ книжочки свого накладу читальни въ Збоїнськъ и Чергежи и учителеви въ Васі Керестур на Уграхъ А. Кузмакови; 7) звернути авторови право п. з. „Ратунокъ народу“, позаякъ не єсть сїї оригінальна праця, але чистий перекладъ книжочки „Masieger“: „Lekarstwa na biedę“; 8) установлено звижъ на новій друку, именно: „Контрактъ купна и продажи“ либра по 30 кр., „Позовъ въ справахъ дробныхъ“ либра по 25 кр.; 9) прияти 8 новихъ членівъ.

— **Послѣдній виборъ въ Долинѣ кинувъ** дуже інтересне свѣтло на тамошній ц. к. старосту п.

Оповѣщенье.

На Вознесенье (с. в. 26 л. мая), яко въ день праздника мои церкви, отбываются у мене миссии съ здигнениемъ св. Креста, памятника тверезости. Прошу Преч. отцѣвъ такъ зъ окрестности яко и честной околичий громады, чтобы зволили ласкаю принять участіе въ сѣмъ торжествѣ.

Закомаръ дни 31 л. мая 1883.

Д. Танячевичъ, душпаstryрь.

Курсъ львовскій зъ дни 1. л. червня 1883.

	платить жадомъ австр. валютою			
	р. кр.	р. кр.	р. кр.	р. кр.
1. Акціи за штуку.				
Железн. Кар. Людв. по 200 р.	307 25	310 25		
льв.-чера-яс. по 200 р.	168 50	174 50		
Банку гип. галиц. по 200 р.	301 —	308 —		
2. Лиць заст. за 100 р.				
Общ. кредит. галиц. по 5% ап.	97 85	98 85		
" " " по 4% ап.	89 20	90 50		
" " " по 5% ап. період.	97 85	98 85		
Банку гип. галиц. 6% ап.	101 80	102 80		
Лиць дов. гал. руст. банку п. 6%	101 —	102 50		
3. Лиць довжн. за 100 р.				
Общ. роль. вред. Завед. для Гал. и Буков. 6% лосов. въ 15 лѣтъ	— — —	— — —		
4. Облиг. за 100 р.				
Индемізациіи галиц. 5% м. к.	99 —	100 —		
Облиг. комуналн. Гал. банку рустик. 6%.	95 —	98 —		
Пожичен. кр. зъ р. 1873 по 6%.	101 —	103 —		
5. Лъсы мѣста Кракова	18 —	20 —		
Станіславова	22 —	24 —		
6. Монеты.				
Дукатъ гольдендорфій	5 56	5 66		
цѣсарскій	5 57	5 67		
Наполеондорфъ	9 46	9 56		
Іоанніперіаль	9 75	9 85		
Рубль роштейнскій єрбінскій	1 55	1 65		
наперовскій	1 17	1 19		
100 марокъ вѣмецкихъ	58 25	59 —		
Серебро	— — —	— — —		

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Заѣздъ торговельный, яко показавшися въ всѣхъ частяхъ Франціи и Швайцаріи знаменіе фабрики

ШВАЙЦАРСКОГО

ГОДИННИКАРСКОГО ЗВЯЗКУ

отдали свои дуже великия запасы

богато низше цѣны выробъ,

щобъ лишь не мусти отправляти своихъ замонитыхъ рабочникъ и мочи сповинти свои грощевій зъбовязанія. — Число маючихъ выпродатися зигарокъ есть обмежене; кто отже за малымъ грощъ хоче набуты дуже добрый годинникъ, зволить найгоршо удастися до низше поданію адресес. За добрый хѣдъ кождого въ наст. купленнаго годинника гарантуетсѧ на 10 лѣтъ.

1000 штукъ цилиндрѣвъ въ найкрасшой оправѣ зъ никелево-срѣбла, гравированіи и гильзовані, показуючі минуты и секунди, впередъ 12 зр., — теперь лишь 6 зр.

1000 штукъ кишеченыхъ анідрѣвъ, въ оправахъ зъ правдивого никелевого срѣбла, найточнѣше зрегулявані, съ подвойною ковертою, плоскимъ скломъ и емалеваніемъ циферблата; вездычайно знаменитый зигарокъ впередъ 24 зр., — теперь лишь 7 40 зр.

1000 штукъ кишеченыхъ ремонтуаровъ, налагани въ горѣ безъ ключика, въ найделикатнѣихъ подѣбныхъ окладахъ за золота, найточнѣше зрегулявані, съ изниншімъ машинерією зъ никлю, &c. правдиво родинній зигарокъ, впередъ 24 зр., — теперь лишь 10 20 зр.

1000 штукъ анідрѣвъ зъ правдивого 13-лутового срѣбла, выпрабованого п. к. урядомъ монетарнымъ, изъ 16 рубиновъ, крѣмъ того наилучше зрегулявані. Впередъ коштовали 27 зр., теперь 12,40 зр.

1000 штукъ кишеченыхъ ремонтуаровъ, чудовій, зъ правдивого 13-лутового срѣбла, выпрабованого п. к. урядомъ монетарнымъ, съ найлучшою дуже добро зрегуляванію машинерією зъ никлю, ст. показаніемъ секундъ, съ плоскими шкіломъ, и съ правдиво позолоченными обручками, впередъ 30 зр., — теперь лишь 16 зр.

2000 штукъ найделикатнѣихъ зигарокъ будничихъ съ галасочнѣмъ аппаратомъ, разомъ можна ихъ уживати на борку до писанія, въ найлучшой бронзовѣй шкатулѣ, зрегуляваній на минуты, перве 12 зр., — теперь лишь 4 50 з. съ пуделкомъ.

Замовленія, хочбы яко малы, вы庖няются швидко и съѣство.

Яко доказъ, что себѣ анонсъ — не яке обманъство, зъбовязуясь, если зигарки не сподобаются, принятиихъ назадъ, а грощъ звернутъ.

Головный складъ: (5—12)

Адреса: A. FRAISS,
Rotenthurmstrasse, 39. Wien.

Курсъ збѣжа
зъ дни 29 л. мая 1883.

Цѣна за 100 кильограммовъ.

	бр	кр.	бр	кр.
Пшеница червона	8 75	9 85		
Жито	6 40	6 80		
Ячмъ	6 30	6 90		
Овесъ	6 25	6 80		
Гречка	7 70	8 15		
Кокорудза стара	5 75	6 75		
" нова	—	—		
Просо	7 —	8 —		
Горохъ да варки	7 50	10 —		
" паст.	6 —	7 —		
Сочевиця	—	—		
Фасоли	8 —	16 —		
Бѣбъ	—	—		
Выкса	6 —	7 50		
Копшичина (передна)	60 —	105 —		
Аніжъ плоскій	—	—		
Кінітъ	—	—		
Рѣпакъ зимовий лѣтній	—	—		
Ржѣвъ (Львівка)	—	—		
Насѣннѣе льнине	—	—		
Насѣннѣе конопляне	—	—		
Хмѣль за 100 кил.	175 —	240 —		

„МЕРТВІЙ ДУШЪ“

гумористична повѣсть **Миколая Гоголя** съ портретомъ автора и „Словомъ бѣ въ Выдавництва“ (278 стронъ великої 8-ки).

Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересыпкою почтовою 2 зр.

Достати можно въ администраціи „Дѣла“ въ книгарніи Ставронігійской.

„КІЕВСКАЯ СТАРИНА“,

ЩО МѢСЯЧНЫЙ ИСТОРИЧНЫЙ ЖУРНАЛ
ВЫХОДИТЬ ВЪ КІЕВЪ ВЖЕ 2-ІЙ РОКЪ,

ПРИ УЧАСТИ КРУЖКА КІЕВСКИХЪ ПРОФЕСОРÓВЪ И ДРУГИХЪ УЧЕНИХЪ
ПОДЪ РЕДАЦІЕЮ Ф. Г. ЛЕБЕДИЦЕВА.

Предплачувати можна або впростъ въ редакції „К. С. Кіевъ, Софійская площа, д. Севастянової“, або черезъ редакцію „Дѣла“. — Предплата за цѣлый рокъ виносить 11 руб. або резь ред. „Дѣла“ 14 зр. а. в.

Найновѣйшій и поправлений

МАШИНЫ ДО ШИЯ

съ гарантіею 5 лѣтъ.

Тыждніевій раты 1 зр. **СКОРОХОДЫ**

або після умовы.

Болька сеть где пиде купленыхъ машинъ пересылає рокъ-рочно до мене Н. Т. Публика для замѣни на машини практичніи и поправлі.

Скороходы суть сть трьма колесами, цѣлъ язвій, дуже тяжелы, хороши и густовіи; може въ уживати и въ компактн. тандитн. машинами подъ назвою „Оригиналь“; хота така машина збисуєсь — іхъ є ще й сплатитися (ратами), шие тяжко и скодити здровлю.

Цѣна зр. 14, 16, 18. При висыпцѣ 50 кр. опакованье.

Замѣну и всяку направу машинъ до шитя всѣхъ системъ, човенція, части складовъ, голки, оливу до машинъ поручавъ

Іосифъ Иваницкій

механикъ и спеціалистъ во Львовѣ, въ готелю Жоржа.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНИЕ

для Галичини и Буковины,

зарегистроване общество съ неограничену порукою.

Билинсь за рокъ 1883.

Активы:	авст. в. ар.	Пассивы:	авст. в. ар.
Каса { центральна зр. 20640·30 філіальна " 24177·74	44818 04	Основательный фондъ	150000
	860799 69	Резервовый фондъ	544947
Задатки	213499 93	Пенсійный фондъ	53963
Вексль	502437 11	Удѣлы членовъ	60970
Полицѣ	2038 02	Довгові листы въ обѣгу	203900
Домъ	91868 10	Довгові листы въолосовані	25000
Мобілія	6510 43	Купоны	28279
Основательній выдатки	1138 43	Огостки удѣлові	8164
Довжники	673493 68	Фондъ на сомнительній вексль	384